

GENÇ ŐEHİT

Daha 17 yařındaydın Őehit dűřtűğűnde, savařa giderken ۆleceęini bile bile gittin. Sadece vatan için. Onca yıl geçti ama seni hala hatırlıyor ve anıyoruz.

O gűn evden okula gitmek için çıktın. Dıřarıda hafif bir rűzgar sarı saçlarını uçuruyor, mavi gۆzlerin akmak akmak bakıyordu. Evin kapısından uzun boyu yűzűnden hep eęilerek çıkar girerdi. O gűn okul yerine cepheye gideceęini bilmeden evden çıktın. Cepheye kűűk bűyűk demeden omuz omuza savastınız. Dűřmanın vatanımıza girmesine engel oldunuz. İřte o gűn "Çanakkale geçilmez!" dediniz. Annene gitti Őehit haberin , annen evlat acısıyla bařı dik bűyűk bir gururla dedi ki:
"Vatan saęolsun!"

Haber niřanlına da gelmiřti gۆzleri doldu. Son bir veda edememenin hűznű içinde bűyűk bir gururla aldı Őehit haberini. "Vatan saęolsun!" ıktı dudaklarından.

Bir mezarın bile yok ama bastıęımız her yer senin eserin. Bu vatan senin ve senin gibi cesur yűrekli kahramanlarla kurtuldu.

Bűyűk lider ve kahraman askerler sizler rahat uyuyun, bu vatan bize emanet. Deęerini bileceęiz ve onu yűcelteceęiz. Merak etmeyin, bu al bayrak hiçbir zaman inmeyecek bu ezan hiçbir zaman susmayacak. Hani Atatűrk demiř ya, "Sۆz konusu vatansa gerisi teferruattır."

MELİSA ATASOY 9/A 1256